

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lectura super quinque libros Decretalium

Nicolaus <de Tudeschis>

[Basel], 1480-81

Ut lite pendente nil innovetur

[urn:nbn:de:bsz:31-315909](#)

pro hoc e. causam, et quod ibi dixi, s. t. proxim. et d. l. illij
sunt pretor. et hec sufficient

Ut lite pendente nil intio.

Supra in p̄cedentibus titulis visu᷑ est de quadā
innovatōe que fit cōtra absentes cōtumaces qnā fit
missio in possessionē qñqz pcedit ad excōicatōe, uel
ad s̄niā diffinitiū sed ne crederet aliq̄ q̄ eodē mō
circa statu᷑ cause pendentis possz aliqd innouari ut
mutatio fiat circa statum reorū. ideo competenti ordi
ne annexit̄ hec rubrica. Et nō q̄ hec rubrica formae
negative ex quo infertur q̄ regulariter lite pendente
nihil ē innouandum qñ aut dicit̄ lis pendere quo ad
materiā huīus tituli. vide tex. notabilem in de. h. co.
tit̄ et ibi glo. Mico. Abb.

Memoria Lassus. L'ite pendente reis

A. **Clementis** penderet res
comodo possessionis sue priuari
non dȝ. b. d. vel summa sic nobis
lens. Privelegii etiā p rincipe
imperatū. p qd priuas quis sine
cause cognitōe lit. penderente ut possessionis tanqz sur
repticiū non valet seu tanqz rōni obuiū est renocandū
primo decisē ponit querelā. scđo quidet ibi statim?

Nota primo q̄ de iure nō licet archiep̄o ex suam
principiam facere aī se crucez defēri sed in pruincia sic
etiam p̄ loca exempta. vt ē tēx. nōobilis i de. archiep̄o
de priuile. **Nota scđo** q̄ valet priuilegij & consue-
tido de v̄tēdis insignijs denotantib̄ superioritatē i lo-
co vteni iurisdict. i nō subiecto. & de hoc aliqd dicā. —

Nota tertio q̄ p̄dente līte sup̄ validitatem p̄mīle-
gij seu an fuit p̄mīlegij cōcessum uel nō p̄mī quis
n̄ dī v̄l̄ interdicti v̄sus possessionis uel quasi etiā si illa
posseſſio sit cōtra ius. t̄ hoc v̄ltimum ē notandū. t̄ vi
de tex. optimū huic cōcor. de p̄mīle. cū p̄fōne. lī. vi.

Hō quarto ibi de iure tē. iuncta gl. si. ar. optimū
et menti cōmendandū q̄ si mandat cā decidi de iure
seu fin ius nō intelligit solū de iure cōi. sed etiā de iu-
re spālī. et sic fin p̄m̄ilegia et p̄suētudines. et alia iura
spālia innī cōi p̄traria. satis enī dī decidi cā fin ius cū il-
la iura spālia admittantur a iure et vide qd̄ dīpi i. c. iij. s-
ti. pxi. et pleni⁹ sup̄ m̄bīca. de p̄se. Et maxime p̄ce-
dit hoc dictum qñ fit mētio de iure in materia in qua
tm̄ militat ius spāle ut hic erat. Ultimo nō q̄ pri-
ceps renocat l̄ras cōcessas in p̄diciū possessoris li-
te pendēte ex quo infero q̄ si hodie tales l̄re p̄cederent
p̄sumerentur false. vel surrepticie seu obreperticie et non
emanasse ex certa sc̄ia p̄cipis. et sic esset expectanda
sc̄da iussio. ar. in. c. cū adeo. et qd̄ ibi nō. d̄ rescrip. p̄-
uilegia enī p̄cessa p̄tra cōem cursum p̄uilegioz p̄su-
munt falsa vide tex. cū glo. nōbili in. c. cām de testi. et

Contra praeceptum dominicae superstitio
Contra etiam diuinam dignitatem impugnat.

in.c.qd sup his. d fi.instru. Oppo. ptra tct. videt en
q cessantib' pnuilegio t p suetudie liciti sit. archiepo
an se deferre cruci in. p uincia aliena. p.l.i. de offi. p o
sul. ubi. p coulul vtitur insignis i aliena. p uincia. t pte
ctus ptorio vrbis t ppositi' sacri cubiculi ec post de
positas administratones vt. L. de ppo. sa. cu. l. li. xj.
soluit hosti. post Hoff. q p traaria ponit causa spales
vn cessante pnuilegio vel possessione iuste petiunt c*ci*
tuarici. qz ex tali delatoc ledebas honor ip'. c*ci* talia
insignia denotat maioriitate t presiden*ta* loci. qd qd
illis de q in. c. ex tma*p* de aucto. t v*s*u pal. t sic trahit
coiter doc*t*. sed p tra b*d* dictu facit qd n*o*. in de. archi
eps d pnuile. ab*b* gl. coiter approbata. dicit ep*m* pos
se celebrare i aliena dio*c*. in pontificalib'. eti*a* sine li
tetia epi. pp*r*j. videm? enim ex griali p suetudine pla
tos vti annulis eti*a* in aliena iurisdictio*e* J*de* p*u*do
sic. q qd*z* sunt insignia denotat*ta* superioritate in loco
t illis q*s* n*p* vti vt b*d* in. c. antiq. de pnuile. qd*z*
sunt que denotat dignitate insig*n*ti*u*. n*o* t*n* denont la
perioritate i loco. vt v*s*us annuli t sunili*u* t. pedit co
trari*u* q*d* n*o*. t hoc satis e*de* met*e* hosti. b*d* in. c. ex
tma*p*. palle. S*z* quero q*d* si cessaret pnuilegium t
p suetudo nunq*d* debebat ep*m* possessione lite p*u*tit*e*
J*nn*. dicit q*n*o quasi v*d*it h*u*c t*c*. t a*d* dispositio*m*
loc*u* sibi vendicare eti*a* r*o*ne solius possessionis. t sic
trahant coiter doc*t*. Sed p tra b*d* dictu facit t*c*. n*o*bi
lis in. c. cu*p* sone. de p*u*ile. li. vi. in fi. t ibi gl. non en
d*z* p*su*ari i possessione p*tra* ius habita. p*u*dimur
en*d* illaz v*u*spasse. c. di. p*tra* mo*r*e. xcv. di. p*u*nit. v*n*
b*d* p*su*rat*u* in possessione lite p*o*ndente q*p* allegab*p*i
uilegi*u* in. d. c. cu*p* sone. sec*t* si allegasset p*scriptio*ne*z*
d*u*taxat ut. d. c. cu*p* sone. in fi. t dic*u* ibi n*o*. p*ro* r*o*ne
diversitatis. Ulter*t* quero nunq*d* valeat sola con
suetudo absq*z* p*nuile* gl. v*l*utima sentit q*n*od*u* me
non*e* facit. de p*nuile* d*u*taxat. h*z* J*nn*. sentit oppo
sit*u*. equipat en*d* in b*d* ca*u* p*nuile* t p*su*etudine*z*
cens q*b* rescript*u* q*d* emanauit ad instantiam c*an*
tari*u*. n*o* debuit p*re*iudicare p*nuile* e*bor*ace*u*. v*d*
p*su*etudini*z* app*ro*bat*u*. J*de* hosti. restringit t*n* hoc q*n*
p*su*etudine*z* tale ius acquir*u* non personis persona
liter sed eccl*esi*js realiter. t sic a deo inueterata q*ip*l**
us contrari*u* non sit memoria de verbo. sig. super qui
busdam. personis autem personaliter tale ius p*co*
n*su*etudinem acquir*u* non p*o*t sc*o*m en*d* allegat ad hoc
. c. ex tma*p*. de auct. t v*s*u pal. hoc dictum vt valeat
p*su*etudo satis plac*z* t videtur probari hic in t*c*. r*b*
ponderat p*su*etudo. vt patet ibi p*su*etudis t*c*. Et
his singul*n*o q*v*is*s* insignio*z* denotant*ta* superiorita
tem p*o*t p*scriptio*nen*z* acquir*u* seu p*su*etudinem in
alieno territorio. t inqu*u*at*u* hosti. requirit t*n* t*e*pus
de cuius initio non e*memoria* J*ntel*ligo ab*b* p*scri*
bens n*o* b*d* titul*u* putati*u*. q*c*ui cu*b* hec p*scriptio*
sit c*o*tra ius requiri*u* titulus alias cum titulo sufficit

Opus legumque Iudeorum regis iudeorum p[ro]p[ter]a
prophetarum et p[ro]p[ter]a prophetas.

in pugnacij pugnacij quod est pugnacij
in pugnacij pugnacij quod est pugnacij A
in pugnacij pugnacij quod est pugnacij B

Ut lice penden. nil inno.

tempis. pl. annorum ut in. c. i. de prescr. li. vi. nec
mireris de eo qd dixi de titulo. qd ista no e. ppiae con-
suetudo cum detrahat iuri certe psonae. et accrescat seu
cadat ad comodum. ppiae psonae. vide tex. cu gl. nobili
et tibi p. Jo. an. in. c. non e de consue. li. vi. Et faciat hoc
ad questionem nobilium hic non tactam p aliquem ma-
iorum nostrorum an insignia pontificalia possunt psonae
ducere vel prescriptone p inferiori epo acquireti host. in. c.
cu contingat. de eta. et quali. qd sic. s. ipo. Jo. an. i. cab-
bato. et contrarium p illud. c. abbates. ubi soli fit me-
tio de privilegio. ad idem. c. puenit. ij. et. c. illud. xciij
et. que iura vident innuere qd in istis soli valet prius
legi. Ego dicere qd tri tempis de cuius initio no e. me-
moria homi pnt queri p palle. c. sup quibusdam ubi
pater qd etiam iura principum acquirunt p tri tempis. Itet
in cursu tanti tempis plurimi tituli. ut in. d. c. i. de pre-
scrip. li. vi. Item video qd totius ius epale in iurisdictione
consistens pot prescribi p inferiori si habet titulum
vel tri tempus de cuius initio no e memoria. re. i. c.
auditis. et in. c. cum olim. de prescr. etiam cu territorio
certe p. dioe. ut in. d. c. auditi. et no. Jo. an. in. c. si
epo. de offi. ordi. li. vi. dixi in. c. cu contingat. de fo. co-
pe. fortius pnt prescribi hec insignia. ista em no sunt
ordinis epalis sed sunt quedam insignia que soler infe-
rioribus concedi ad honorem ecclesiarum suarum. ut. d. c. ab-
bates. et. c. ut apostolice. no ergo apparet ro qre noic
eccliarum p inferiori queri non possint. et aliquid facit
ad hoc iste tex. cu predictis ad. c. puenit. et. c. illud. di-
co qd ibi no probat titulus vel prescriptio tanti tempis.
de cuius initio no e memoria. ad idem. c. venies. de
prescr. cu ibi no. Ultimo scias qd hosti. tractat h
qualiter renocent attemptata lice pendente. et qd di-
catur lis pendere. ego remitto ad tex. cum glo. nota
bili. in. d. s. ut lit. pen. et ad no. p. Inno. in. c. cu. m.
decost. et. c. dilecto. de excep. et aliquid in. c. ecclasia.
s. eo. et in. auct. litigiosa. Et. de litig. gl. nostre nihil ali
ad habent. Hic.

Audabilem *Litus. Lice pedete*
sup coniugio no inter-
dicte coniugibus carnale commercium. vel sic fm
alii intellectu. Accusatus de adulterio ad separacionem
thori no debet lice pendente priuari possessione coniugii.
primo ponit consultatio. scdo ratiō ibi. ad quod
Nota singlit ex isto tex. qd lice pendente non dicitur in
tercedi usus possessionis licet in altero coniugii enim
neat piculum peccati ratio qd presumptio est. p pos-
sessor qd lice possidat. Nota scdo qd matrimonium
dicitur accusari qd impeditur ratione aliquius im-
pedimenti. vel scdm aliquum intellectum qd agitur ad
separacionem thori. ppter adulterium. Et dic qd impro-
pue ponit hic verbū accusari. cu non agas criminali-
ter sed dicitur accusari ratione incestus. qd committit da-
ta in validitate matrimonij vel ratione adulterij qd

pretenditur si agatur ad separacionem. ad hoc vide quod
le. et no. in. c. n. de. p. a. r. a. et. j. qui ma. acca. pos. in ru-
bro et nigro. Oppo. de. c. tenor. de re iudi. et. c. ve-
hemens. de regu. vbi lice pendente interdicti carna-
comercium glo. hic remittit ad nota. in. d. c. tenor. ubi
de hoc in glo. pl. et dic qd in dictis. c. matrimonii cu-
ius usus prohibetur sunt contracti lice pendente. et sic
non erat ibi possessio a iure approbata. s. vero loquit
qd pendentia latis repetit istos in quieta et iusta posses-
sione. Oppo. scdo de. c. l. f. a. s. de resti. spoli. vbi fit
plena restitutio glo. hic instat in solutio. sed dic dari
et medias qd ibi no interdicti carnales commercium. s. non
fit restitutio quo ad copulam. ppter. pbatos que in
continenti offerunt parate. vnde ibi non primitur co-
modo possessionis turpis em elicitur qd non admittit
ur de iure. c. quoadmodum. s. instat in oblic. d. c.
l. f. a. s. et. c. inquisitio. de sen. ex. ubi mulier vel vir co-
scia subtrahit debitu. ppia auete lice pendente. So-
hic loquit in iudice qui no debet hoc attemptare lice pe-
dente cum sibi adhuc no pfit de pcto contrarium loqui-
tur in pte qui habet certa noticia impedimenti qd cui si
bi cōsultatur ut potius sustineat explicationem qd red-
dat ne incurrat peccatum. Extra gl. oppo. contraria
te lire. na in principio d. matrimonii accusabat postea
sentit qd alter coniugii accusabat et sic no matrimonium
s. o. l. r. b. duos intellec. primo qd accusabat matri-
monii respectu alicuius impedimenti. et sic agebat ad se-
parationem vinculi. et tunc lira in principio stat prie qd
matrimonii accusabat. et impetrabat. ad liram sequen-
tem. dic qd fore dicebatur qd alter coniugii contraperat
scienter. et sic largo modo ipo dicebatur accusari. facit
. c. de eo. qui dux. in ma. Scdo pot intelligi qd
agebatur ad separacionem thori. ppter adulterium. et tunc
star. ppter lira ibi alter coniugii accusatus re. Et ad pri-
cipium vbi d. qd matrimonii accusabat dic qd impro-
pue ponit et d. qd accusari iniquitatem agit ut sepetur quo
ad thor. na h respectu impedimenti matrimonii. Sed
quero qd si. pbatos est accusatio nūquid ante latu sen-
tentiam debeat interdicti carnales commercium. litera ista
facit qd sic ante probata accusacionem te. Alla. et Jo.
post eum sentiunt contrarium. supplet enim ad littera-
ram et secundam sententiam ad hoc d. offi. de le. c. indec-
li. vi. tunc enim inducit notoriū. de cohab. cle. via. et
res indicata pro veritate accipitur. ff. de re iudi. l. res
indicata s. o. anto. dicit qd in causa matrimoniali. sal-
tem post conclusionem in causa ex quo non restat nisi
fere sententiam potest interdicere copula propter ei-
dentia peccati. p hoc dicto do. an. allego. c. cu olim.
de v. sig. ubi patet qd omne in iudicio pbatos d. noto
nū qd dicit vez do. de rota decif. xxvi. qd pbatos est
perfecta et in causa pculsum. ita qd nil opponit vel opo-
ni potest sic notat etiam pculsum eorum. facit glo.
in. c. significaverunt. de testi. et quod nota. Inno. in. c.

Offr. S. J. B. f. 18. 8

pastoralis. de causa pos. et ppter. et glo. in. c. cum dile
ctus. de si. instru. sed contra hoc op. me rebemeter im
pedit. quod possit appellari. et et in ea appellatiois h[oc] lo
cum non opositum opponam non probatum probabo de si.
instru. c. cum Job. s. l. p. h[oc]. L. de temp. app. Itē
nec appellatio pendere nec tpe infra quod appellari p[otest]
debet aliquid innoveri. ut in. c. non p[otest]. et quod ibi non. de
appd. li. vi. Itē appellatio extinguit seu saltē suspen
dit. priuiciatum ut integer interim remaneat status ap
pellantis etiam si talis sit causa in qua finia secum tra
hat executōem. ut in. l. vna. §. integer. ff. nil. no. app.
pen. et quod non. glo. in. c. sepe. de appe. que dicit deposit
tum posse pendente appellatio excoicare et suū officiū
exercere p. d. §. integer. facit. l. i. ff. ad turpil. et. c. veni
entes. de iurecurā. quo enī dicimus hunc primari co
modo possessionis post. probata accusatōne. cum hoc
sit adhuc in facultate probandi in causa appellatiois
et totum factum susperi potest remedio appellatiois
ideo sequor primam sententiam alia non sunt utilia.
ad. ppositum. Nic. abb.

Ecclesia sancte marie. Hec de-
cre. & sequens de-

codē facto loquūs t̄ aliqua ponunt̄ ibi que
p̄cesserūt tpe aliqua posita hic, t de hoc codē facto lo-
quiſ. c. eccl̄ia. de consti. Et male pōt intelligi vna si
ne alijs. t ideo gl. ponit hic casum. t seriem facti ad
omnes tres decretales. t si vis hic seriem facti prout
cōtingit ordo est ut primo legal̄ ista decretalis. vſq;
ad ver. pbibemus. scđo decretalis sequens vſq; ad
finem. tertio illa scilicet de consti. quarto iste v., pbib-
emus. t hoc ideo q; principium t originem huīus
negocij vſq; ad v., prohibemus. t sub illa dictōe t. j.
que pcedit v., prohibemus. deciditur qualiter facta
alienatōne rei huius igioſe in monasterium. monasterium
fuit defacto spoliatum p senatorem occasione statuti
de quo i. gl. t tradata fuit possessio eccl̄ie sancte ma-
rie que etiā fuit postmodū de facto spoliata p quē-
dam cōſiliarij capitolij. t restituta fuit illa possessio
defacto mōſterio. q; restitutōne facta mōſteriū illam
possessionē titulo locatōnis transſtituit in quendam
petentē. ita q; de facto haberī nō poterat p̄mo ince-
pit iuridice corā papa eccl̄ie sancte marie petere re-
ſtitutōem cōtra factū illius consiliarij. sed q; illa pos-
ſessio haberī non poterat de facto vt. s. dīpi. t multa
d̄ factu fuerūt innouata. papa. puidit. put haberē in de-
cre. sc. t restituit eccl̄ie sancte marie possessiones sur-
rogatas in locū illius. scū illaz que haberī non pote-
rant post que petij scđo monasterium restitutōnez il-
laz possessiōnū occasione spoliatiōis facte p senatore
t papa monasteriū restituīt d̄ in decre. etiā de cō-
ſti. qua restitutōe facta papa tūmēs ne monasteriū il-
las possessiones surrogatas alienaret sicut fecit d̄ pri-
cipalibus mādavit mōſterio. put d̄ b̄ in v., pbibem?

Et ex hoc iuncta glo. i. habes clarissime sciem. et
ordinem negotij. et hec decretalis et sequens. h. intedit
in summa. Qui re litigiosam alienauit. ita q. rba
beri non pot. d. equivalente restituere seu subrogare in
locu illius quam alienare non poterit. Et non pot. hec
cretalis congrue dividit. ppter mixturam facti de qua. e.

¶20 primo ex hac decretu, et ex illa ecclesia de consti-
tutione casus positioem quod facit hic glo, quod constituto laico
cum eius generaliter disponere licet non tendat contra
ecclesiasticam libertatem non dum extendi ad ecclesias seu
bona ipsarum. Et idem dicendum de bonis dei
corum contra bar. in. l. curiosos populos sum, tri-
ustud enim statutum de non alienanda re litigiosa erat ge-
nerale, nec tendebat contra libertatem ecclesiasticam, nec
alias erat iniquum immo iuris menti conforme, et tamen non de-
bebat extendi ad ecclesias et eorum bona ut dicitur ecclesia
de consti. ubi plene dico marie in repetitio et gratiarum ex-
tigi in. c. quod clericis de fide copie. ¶20 Secundo quod subro-
gatur, si subrogatio sit a principe ut hunc idem si fiat
potius consensu archiepiscopi contractus, de re latius. l. vi.
et iij. dicta latius super glo. ¶20 Nota tertio et tene menti
quod leges penales generaliter disponentes habent locum
etiam in rebus ecclesiasticis ex quo canones apte non
contradicunt, ut patet hic in legibus loquentibus de vita
litigiosi, prout etiam in denuntiacione opus est de non opere, n.ii.
.c. i. et multis alijs similibus, dico plenissime in. d. c.
ecclesia, de consti. ubi tracto generaliter, an et quod leges
habet locum in rebus ecclesiasticis. ¶20 Nota quod pendente ven-
dicatione potest actor trasire ad vitium litigiosi, et hoc in
odiis alienatis rem contra preceptum legis, sicut enim per
dente petitorio potest actor eo suspenso transire ad pos-
sesionem ut in. c. pastoralis. de causa posse, et proprie-
tate, et causa ita pendente petitorio potest trasire ad vitium litigiosi
ut hic. ¶20 Nota ultimo iudicem debere prouide
re et officio ne iudicium sit saltem defacto frustrato-
rium, et sic ut res de qua agitur non bararetur ne actio
re obtinente frustratoria sit rei adjudicatio seu restitu-
tio. Id est fortius dicendum si timetur iudicium futu-
rum de iure nullum ex defectu alicuius solemitatis
vel potestatis, ut in. c. causam, de iudiicio, et vide glo. in
.c. i. de procura. l. vi. ¶20 Glossa. iij. in principio est fa-
cilius, postea colligitur ar. quod res que succedit in locum
alterius eodem iure censetur cum illa, ut patet hic in
textu. Contra hoc opponitur de l. qui vas. §. vi. ff.
de fide, ubi patet quod precium habitum ex refutatio
nem non est, et sic precium non censetur eodem iure
cum ipsa re, et tamen succedit in locum rei glo. non sol-
uit Jo. an. remittit ad non in. c. inquirendu. iij. de pecunia.
Concluimus quod in universalibus, et in petitio bere-
ditatis et in fiduciomissis mineralibus precium suc-
cedit loco rei unde censetur eodem iure cum ipsa re ut
probatur in. l. ff. si rem et precium, ff. de petitio bere-
ditatis

261 Pounds, in two ploughs each, one open
Talbot

Imprincipio aposse ageretur ut q̄ p̄d.
Ex parte suorum legiōnū
Anno Agri anno S. Pauli
mītata

c.l. Imperator. s. si. cum lege sequenti. ss. de legāc.
ij. & in particularibus securis vī in. d.l. qui vas nū in
casib⁹ spūalib⁹ de quibus p glo. in. c. inquirendū.
de pecu. de. & nōt bar. in. d.l. q̄ vas in si. nisi ex causa
hā talis subrogatio ancorātate superioris vt hic vel
conventione p̄tum ar. in. l. i. ss. de pactis. r. c. i. eo. r.

Glo. ij. facit duo. primo tractat de pena litigiosi
cōtractus scđo q̄n cōmittit hoc vīnum litigiosi. s. q̄ vī
nam ē tractare de pena litigiosi s. ignorat ipm vīnum
q̄ ignoratis p̄cipijs optet ignorare ea que sequuntur
Ideo primo ep̄aabo secundam q̄nem. Quero
igitur p̄mo q̄n cōmittit vīnum litigiosi. glo. ista i
vīnum n̄dēt vt patet i ea. & excipit aliquos calus
in quibus līcēt alienat⁹ res litigiosa. sed certe min⁹
p̄fere glo. s. expedit. nūl proflus attingēs de actōe
an q̄n efficiāt litigiosa. ita q̄ cedi sine vīto litigiosi
alteri non possit & tñ multū vīlis est materia ista & ne
cessaria canonistis. Bo. an. hic breviter trālit. sed in
c. finali. j. eo. posuit sumpli aliqua dicta bar. Ego
colligendo dicta i multis locis sparsa distinguo sic.
q̄ aut agitur actōe reali aut psonali. aut mixta. primo
calū si agitur de dominio vīi quasi dñio. ut publica
na. de quo in. c. abbates sanc. de re iudi. l. vi. vbi glo.
plete. & insl. de actio. s. alie. res efficiāt litigiosa. L
de litigio in an. litigiosa & in corpe vīde sumū de litigio
in principio & l̄z ibi dicat solū q̄ p̄tendit de dñio
rel. idē tñ ēli de quasi dñio. quia publicana ē cūsides
nature vt nota in dicta an. & patet in iūrib⁹ palle.
t̄z Janno. in. c. cū. m. de p̄st. ppe. si. & bar. in. l. j. L. d
lit. Et iden si agat ex pte dominij. vt de p̄fuctu. q̄
ipse vīfūctuārū cōstitueret litigiosus p̄ p̄uentōem
solam ar. in dicta an. & t̄b̄ nō. & bar. in. l. i. ss. de litt.
& hoc de ipsa re. An autē ipsa actio realis cū agit
de dñio vīi quasi vīi de eo qđ est p̄s dominij efficiāt
coden mō litigiosa p̄ p̄uentōem solā vt sic nō possit
vīteris cedi sine vīto litigiosi. bar. in. d.l. i. ss. co. & i
d.l. j. L. eo. l̄z q̄ idē hoc cān in actōe qđ i ipsa re ad
quā competit. s. Jno. an. in. c. si. j. eo. sentit q̄ respectu
actōe requiri lit. cōtest. vñ dicit q̄ l̄z ipsa res nō pos
sit vīdi post cōuentōem. ipsa tñ actio p̄ quā mouē
quello poterit cedi an li. contest. Et hec opinio plus
mibi placet. q̄r an. sup̄is allegata solam facit men
tione de re. de cui? dñio qđ mouē. non aut de actōe
q̄e cōpetit ad ipaz rem. respectu ḡ actōis stabim⁹
iāi antiquo qđ vīdet require contest. lit. at. l. j. r. l.
si. L. de litigio. aut agit non de dñio vel quasi. s. p̄po
tearia vt q̄r dicit actōe sibi obligatū esse & tunc res
nō efficiāt litigiosa. vñ p̄t vīdi cum onore suo. vt i
an. de litigio. post principiū. sed ipsa actio efficiāt
litigiosa tñ per lit. contest. vt erat de iure antiquo. l. ii
r. L. de litigio. aut agit confessoria vel negatoria q̄
cōpetit p̄ iūrib⁹ corporib⁹ iuxta notata in. c. ex
ciata. de iudi. r. c. cū ecclesia sūtrīna de causa posselli

Ut līte pendēt. inno.

onis & p̄prietatis. Et tñc subdistinguo. q̄ aut actor
dicit se iūs habere puta agit ad p̄bendā quā aliis te
net quā dicit sīa else vel iūs hīe in ea. & tunc res effi
cīt litigiosa q̄r l̄z incorpalia sī sunt in bonis nūs sunt
tñ in quā bonis. scđo si dicit aliquod iūs sibi debe
rī. q̄r tunc cum non cōtendat de dñio vel quāl. nō c
ficiāt ipsa res seu ipm iūs litigiosum. vt no. Janno. i
. c. cū in palle. sic puto limitandum & distinguendum
bar. in. l. i. palle. vbi dicit q̄ in incorpaliis res non
efficiāt litigiosa. vt in an. co. s. ad hoc ipē tñ actōes
efficiāt litigiose p̄ lit. p̄t. ar. in. d.l. j. si vero agitur
actōe psonali. & tunc bar. in. l. j. L. codem simplific
ter dicit. q̄ ipsa res munq̄ efficiāt litigiosa. all. nō. in. l.
quāq̄. s. i. ss. de aqua plu. arcen. led ipsa actio effici
tur litigiosa p̄ conteit. lit. ve dīca. l. j. sed ipse bar. in
d.l. i. alter distinguit dicens. q̄ si nō contendit de
ipsa re sed de aliquo ope factro in re. & tunc ipsa res
munq̄ efficiāt litigiosa. etiam si illa actio sit in rē scri
pta & sic videtur intelligere dīca. l. quāq̄. s. Juliu
rus si vero cōtendit de ipsa re. & tunc efficiāt litigio
sa ipsa res. & actio p̄ lit. p̄t. vt. d.l. j. L. eo. s. Jno. an.
in. c. finali. j. e. simpliciter tenet q̄ actio efficiāt litigio
sa p̄ lit. cōtest. sed ipsa res nō ar. in. l. si. L. eo. Idem
& clariss tenet Janno. in. d.c. cum. m. ubi sentit q̄ l̄z
p̄ actōem psonalē agat ad ipm nihilomin⁹ nō im
pedit alienatio p̄ litis pendentiam. quia nō efficiāt
res litigiosas ex quo nō cōtendit de ipsius dominio
& hoc dictū plus mibi placet. et vīderit mibi tex. ex
p̄fessus in corpe iā an. delitig. post principiū. Si
vero agitur actōe mixta t̄z bar. in. l. j. L. eo. z. l. i. ss.
co. p̄al. q̄ aut est actio vīnūfalis aut singularis pri
ma casu & olīm & bōdie efficiāt litigiosa res & actio
p̄ solam controvēsiām sei citatōem vt. l. diuīs. ss. d
petitōe hereditatis. & l. alienatōes. ss. fami. herē. & b
nō. in glo. vbi patet q̄ post citatōem sei controvēsiā
que h̄t an lit. contest. non dī possessor hereditatis ali
enare regulariter aliquāz rem hereditariam sīne agat
petitōe hereditatis sīne indicio fami. herē. placē mibi
hoc dictū in ip̄s rebūs & de eis loquuntūr iūra supē
rius allegata. sed ipē actōes non prohibentur cedi
ante lit. contesta. & ideo stare iūri antiquo vt etiam
actio vīnūfalis efficiāt litigiosa per solam cōtest.
vt dicta. l. j. & si. L. d. litig. Si vero actio est parti
cularis vt communī dividendo que datur ad dividē
dam rem particularē communē. & tunc tam res
q̄ actio efficiāt litigiosa per contest. vt. l. i. L. cōmu
ni dīvidū. iūcta. l. i. & nota glosā in dicta. l. aliena
tōes. & bar. in dictis iūrib⁹ prealle. hec procedit
regulariter. sed fallit in casib⁹ contentis. in dicta. l.
finali. & in dicta. l. diuīs quos enumerat ista glo. no
stra. sed in quantum excipit casum. transactōis. tunc
obstat iste textus vt patet in dicta alienatio fuit fa
cta in monasterium ex causa transactōis. doc. rūdēnt

Am. p̄prietatis
Am. p̄prietatis
Am. p̄prietatis
Am. p̄prietatis

Am. p̄prietatis

Am. p̄prietatis
Am. p̄prietatis
B. f. f.

Am. p̄prietatis

Procedens de monasterio Regis

q̄ transactio hic intervenit simulacrum. secus si vere. ut
dicta. l. fi. Itē in quantum glo. excipit casum lega-
tū et fidicōmisi. hodie illa. l. fi. recipit in hoc correcti-
onem p̄ autē. de litig. ubi dicitur q̄ li res litigiosa lega-
tur alicui. tunc heres debet indicium ad finem perdi-
cere. et si enierit rem tradat legatario alias liberatur
cum videatur testor legasse euentū litiis legando rem
litigiosam ip̄e tñ legataris ne fiat collusio cōtra eum
poterit in lite assistere ip̄i hereti ut in dicta autē. de li-
tigiosis. Sed quero nūquid ip̄a res litigiosa pos-
sit saltem pignorari sine vito litigiosi. Ici aliter obli-
gari. dicendū q̄ non tex. videtur nobilis in. l. si filius
§. fi. alias est. l. i. ff. que res pīg. ob. pos. et sentit glo.
in. l. i. L. cōl diuī. sequitur. bar. i. dicta. l. i. fi. S̄z
aduerte diligenter ad glo. in. c. sequenti. que est super
verbo assignatis. que redate est ad tex. sentit q̄ etiam
p̄ contractum locatois res incidit in vitium litigiosi.
sed certe illam glo. non credo simpliciter vera. Vnde
dico q̄ aut locatio de re litigiosa fit ad modicum tem-
pus. et tunc non incidit in vitium litigiosi. quia. l. tñ
probibet alienari vel pignorari vel obligari ut dicta
l. fi. L. de litig. et dicta. l. si filius. ff. que res pīg. ob.
pos. s̄. p̄hibit' alienare seu obligare nō. p̄hibet locare
ad modicū temp' tex. ē notabilis maxime iuncta gl.
in. de. vna de re. ecclie non alienā. et in. l. penul. §. in
stitutio. ff. de le. ij. Aut legatio fit ad longum temp'
vel longissimum et tunc incidit in vitium litigiosi. q̄
p̄stimitur ius in re. ff. de sup̄. l. i. t. ij. ff. si ager vec.
vnde probibitus vēdere et obligare. p̄hibetur in lon-
gum vel longissimum tempus locare ratione pdicta
ut dicit glo. notabilis in de. vna. de re. eccl. nō alie-
nabile. nō. By. bar. et cōter legiste in dicto. §. insi-
tuto licet accur. aliter et minus bene ibi sentiat. cuius
dictum cōmuniter non recipitur salvando ergo glo.
. c. sequentis. dic eam procedere in hoc yltimo men-
bro. quando locatio fuit facta ad tempus non mo-
dicum. Idem putarem quando ad tempus modi-
cum si fuit facta seriose in potente. ita q̄ rhaberē nō
posset de facto quia satis tunc videtur alienata et ob-
ligata et ratio magis quaz verba attendenda est ut. l.
cum pater. §. dulcissimis .ff. de le. ij. et in. c. fi. de re.
furis. l. vi. et quod nō ibi By. et in. l. non dubiū. L.
de legi. fit enim fraus legi. de priuile. quanto. et d̄ im-
mu. eccl. c. fi. l. vi. et hec bene nō. quia alibi non re-
peries ita bene et dare discussa saltem in iure canonico.
Quid autē habeat operari vitium litigiosi. tan-
git ista glo. in questione dicens q̄ emptor sciens pu-
nitur vi in gloso. que ponit tenorem. l. fi. L. de litig.
dic latius q̄ olim de iure antiquo erant aliquae penes
de qui bus per bar. in dicta. l. i. ff. de litig. que hodie
videtur cessare per penam legis non latius prou-
dantis. Et due sunt penes. quia contractus de re li-
tigiosa modo predicto in precedenti questione non te-

net ipso iure. scđa quia certe pene imponuntur cōtra
hēnibus scienter de quibus in hac glo. t in hac dīa
l. fī. t declarā sic post hosti. aut ambo contrabentes
sciunt aut ignorant aut viuis scit t alter ignorat pri-
mo casu excusatur probabilis ignorantia. quia rem
que culpa caret t c. de p̄st. cogioscentes. t in c. apo-
stolice. de cle. ex. mi. In vēdōto tamen seu aliter ali-
enante difficultas reperitur ignorantia cum non possit
ignorare rem esse litigiosam nisi successit alteri t pos-
sibilitas hoc ignorauerit. per regulam is qui in ins.
succedit alterius. de re. iuris. li. vi. unde hoc casu im-
peditur contractus sed alie pene cessant. Si vero
vtrq; contrabentium sanū. t tunc contractus nō te-
net t procedit lis suo more sicut prius. sed pene com-
mittentur quia emptor perdet preciū t venditor co-
gitur conferte de suo tantundem. t vtrq; quātitas
applicabitur fisco. ut. d. l. fī. Si vero aliter tantum sci-
uit t tu nc ille solus punitur t ignorans lucratur ter-
ciam partem precij. Si uero emptor recuperat preciū
suum t lucratur tertiam partem de eo quod re-
victor tenet soluere de suo. t reliquie due partes ap-
plicantur fisco. t idem dīc in donatione. nam epūma
bitur res t procedetur ad penas mō predicto. Nō
admette quia si quis rem litigiosam sacre domini deli-
caverit punitur in duplum applicandum patenti. s. d.
litig. l. penulti. t fī. scđm hosti. Item dic vtrq;
doct. hic quod est dare alium effectum litigiosi num-
sententia lata cōtra alienantem mandatur execu-
tiōni absq; alia tela iudicij contra eum in quem facta fu-
it alienatio. vt nota. bar. in dicta. l. i. et declararū da-
rūs per eum in. l. creditores. de pigno. Item dic
bas penas procedere si sit alienatio durante litigio
si anten instantia est preemptionia. t tunc aut per la-
plum triennij de iure ciuilis. aut quia actor renunci-
vit litī primo casu non impeditur contractus nec ba-
bent locum suprascripte pene sed durat vitium litigi-
osi quo ad quid ut. l. i. L. de prescip. lon. temp. et p
bar. in dicta. l. i. secundo casu ex toto cessat vitium li-
tigiosi. ar. in. l. postq; litī. L. de pactis. nota glo. i. dī-
cta. l. i. L. de prescip. lon. temp. t hoc nota canonī
sta quia non habet alibi ita bene discussum. Nōc
quiero de facultate agendi per ecclesiam sancte ma-
rie glo. ista tercia prope suam dicit q; contra Job. de
atbeyā. qui transfluit res litigiosas in monasterium
poterit agere de vitio litigiosi cōtractus contra mona-
sterium vero poterit agere ad rem ipam idest rei
dicationem dicit q; hoc dictū glo. nō imponit necessita-
tem sic agēdi. nā p̄tra Job. de atbeyā possit agere rei
vedicātōne. p̄sequendo primum iudicij cum adhuc ha-
beatur pro possessore. exquo dolo dicit possidere ut
in regula pro possessore de reg. iuris. li. vi. t bec sentē-
tia lata cōtra eum poterit mandari executioni contra
monasterium ad quod res litigiosc fuerint translate

Der qui angustus est longius im
prosternitur.

Loyos penitentia p[ro]p[ter] canonum p[ro]p[ter] approbat.

Ut lice p[er]pendente.

tumē corā ūndice suo ut. s. dixi. t[em]p[or]e non obstat. c. eccl[esi]a. de p[ro]st[itu]tio[n]e. Sed aduerte ad vnu nōbile dictū. bec[on] glo. videlicet sentire q[uod] p[ra]tra mōsteriu[m] possit agi de vi[t]io litigiosi q[uod] ē p[ra]tra id q[uod] p[ec]cedit in glo. cū recipies sicut rem litigiosam teneat sicut alienās. vt dicta. l. si. t[em]p[or]e in glo. Et q[uod] possit agi p[ra]tra mōsteriu[m] t[em]p[or]e codem mō p[ra]tra qualibet eccl[esi]a p[ra]tabentem vitiū litigiosi vitiū mōbi tez. rotū d[omi]ni b[ea]ti p[apa] p[er]hibēdo 'alienatio[n]e' t[em]p[or]e subrogat[ur] loqu[er]t alternatiue vt sit facultas eccl[esi]e sancte marie agendi. uel de p[ro]p[ri]itate vel d[omi]ni vitiū litigiosi si eum p[ra]tra monasteriu[m] non p[ot]est agi vitiū glo. nō fecisit p[apa] hic mentōem nisi de que sione. p[ro]p[ri]tatis cū loqua[re] de monasterio. hoc idem dico senti[le] glo. nō. i. c. se. t[em]p[or]e vitiū litigiosi habeat locum eum in eccl[esi]a. b[ea]ti idē sensit Jo. an. sup tez. t[em]p[or]e h[ab]o[rum] glo. finali. vbi dicit q[uod] leges penales per ius. canonici sunt approbat[ur]. Et de litigioso dicit p[ate]re b[ea]ti. p[ro]p[ter] q[uod] res. t[em]p[or]e subiat notabile verbū. q[uod] ei an in rebus eccl[esi]asticis locum h[ab]e[re] falsē cū tota eccl[esi]a deligit adducit nō. in. c. i. de ordi. cognit. t[em]p[or]e. c. i. d[omi]ni. t[em]p[or]e. t[em]p[or]e. q[uod] ē valde notandum. Sed p[ra]tra hoc faiat quod nouilime scripsi in. c. i. de do. t[em]p[or]e p[ro]p[ter] alii. vbi dixi q[uod] regulariter p[er]pter delictū p[re]dati t[em]p[or]e capituli nō debet eccl[esi]a p[ot]est rem sua[rum] sicut nec pupill[ar]um p[er]d[omi]ni rem sua[rum] propter delictum tutoris ut nō. in. l. si q[uod] in tantam. L. vi. v[er]o facit. l. meminerint. L. eo. t[em]p[or]e dico falsoando illud dictum t[em]p[or]e approbando istud q[uod] monasteriu[m] nō panis[em] bic in bonis suis imobilibus primo q[uod] ille possessiones subrogat[ur] succedunt loco altius quas monasteriu[m] alteri locauit. vnde est quedam p[er]matatio. pena v[er]o p[ro]cedens ex vicio litigiosi cōsistit i p[re]cio q[uod] p[ot]est ex fructibus derabili. t[em]p[or]e in fructibus habent platus t[em]p[or]e capitulu plena facultatem disponendi ar. c. quod quibusdā de fideiūlo. Et si diceret fructus non sufficere. dico q[uod] punient[ur] ipsi p[ra]tabentes in corp[us] ar. c. finem. de do. t[em]p[or]e. t[em]p[or]e bene facit glo. in. c. d[omi]ni multa. de p[ro]p[ter] h[ab]o[rum] nā t[em]p[or]e si dicremus p[ra]triu[m] dare apte via plato t[em]p[or]e capitulu alienandū bona imobilia eccl[esi]e sine solēnitate debita q[uod] sonat in absurdū p[ra]tra. c. quanto de dñor. t[em]p[or]e vide in hoc quod plene dixi in. d. c. i. de do. t[em]p[or]e. Op[er]a. aliter contra tez. videtur enī q[uod] ratio prohibitionis de qua in tez. sit frustratoria q[uod] hūq[ue] possit agere eccl[esi]a sancte marie contra monasteriu[m] inuianum quia presupposito q[uod] monasteriu[m] non possidet bona que vendicantur nihilominus ex quo obtulit se litiū litigando ac si possidet[ur] tenetur satisfacere si condamnatur soluendo extimatōem vt. l. is. qui se litiū. ff. de rei vendicātōe cum si. Item dolo desuēs possidere pro possesso habetur regula qui dolo. l. vi. glo. finalis soluit q[uod] ille leges non habent locū in eccl[esi]asticis negotijs ne delictum persone t[em]p[or]e. Id est tenet Iunio. Ex quo singulariter nota q[uod] si solus p[re]latus offert se litiū nomine eccl[esi]e ac si possidet[ur] non

debet eccl[esi]a condemnari ad extimatōem. sed puto ipm p[re]datum condemnandum de suo patrimonio. ar. optimum ex his que nō. glo. in. c. de multa. de p[ro]p[ter] ben. t[em]p[or]e cuius quod legitur t[em]p[or]e notatur in tute in. l. non est ignotum. L. de admini. tu. t[em]p[or]e. L. meminerint. L. vnde vt[em] facit quod plene dixi in. c. i. de do. t[em]p[or]e contu. Idem sentit h[ab]o[rum]. cum limitatōe quando solus p[re]latus deliquit. scias si tota eccl[esi]a deliquit no. in. c. i. de ordi. cognit. Nota bene ex hac solutōe q[uod] de līcū solus p[re]lati non vocer[ur] eccl[esi]e etiam in iudic[an]do. alibi saltez ubi venit punienda eccl[esi]a in reb[us] suis sine causa quod est contra glo. in regula delictum. de re. in. l. vi. que sentit oppositum in iudicilibus. Ego etiam cum tota eccl[esi]a deliquit in suscipiendo iudicium lūmro. prout. s. dixi in pena litigiosi p[re]tractus et dico ut ibi. Et tenendo op[er]a. q[uod] p[re]indicet eccl[esi]e in aliquo casti solue alt[er] p[ra]truum p[ro]m h[ab]o[rum]. q[uod] monasteriu[m] posset fieri non soluendo. s. de resti. spo. olim sedo. v[er]o p[ro]m Iunio. posset laborare inuianum ad rem litigiosam recuperandam litigando de iure. q[uod] fit sine laboribus. ff de mio. l. mino. xxv. an. t[em]p[or]e de arbitri. c. peruenit. sine de facto propter potentiam detentoris. de rebus eccl[esi]e. non alie. c. penul. Ultimo extra glo. quero nunq[ue] alienatio facta p[ro] monasterium contra h[ab]o[rum] prohibitio[n]em pape teneat h[ab]o[rum]. q[uod] non t[em]p[or]e allegat. c. veritatis. in si. de do. t[em]p[or]e. hoc dictū placet q[uod] sicut alienatio contra legem mortuam non valet. l. non dubium. L. de legi. p. di. vides. ita t[em]p[or]e. l. v[er]inam t[em]p[or]e animata. ut est p[ri]nceps ut notat Iunio. in. c. fi. de accu. scias dico in alienatōe facta contra p[re]ceptum iudicis vel cōtra cōmentōem partium. de quo plene per Iunio. in. c. raynaldus de testa. t[em]p[or]e. c. fi. de re. eccl[esi]e. non alie. sed diceret tu. quare papa prohibuit alienari istas subrogatas. cum de alijs i defectū sit satisfaciendū. nec plus sunt obligate iste q[uod] alie. docto. varie soluit sed ex toto non satisfaciunt maxime in eo q[uod] dicunt istud monasterium inmediate suberat domino pape. t[em]p[or]e debet ei prospicere quantum potuit. ne sua imobilia perdere possit. Lerte hoc non procedit. quia p[ro]p[ter] h[ab]o[rum] p[ro]visionem fecit in favorem eccl[esi]e sancte marie ut dare colligatur ex tez. t[em]p[or]e non in favorem monasterij. ideo breuiter dico q[uod] hoc fecit ne monasteriu[m] saltem fraudulentē efficeret non soluendo t[em]p[or]e sic non posset p[ra]tra monasteriu[m] sua mandari executōem. per hanc enī prohibitōem impediatur alienatio illarū rerum t[em]p[or]e. abbo. / O. in. c. m[od]o.

Sūmatū est. s.

Ecclesia sancte .c. p[ro]p[ter] .i. Nota p[ri]mo q[uod] contra spoliatōem factam p[ro]iu[er] dicen maxime non suum iuris ordine nō servato. cōpetit possessorū recuperande. sicut contra p[ri]natum. et darina probaf[ur]. c. p[ro]querente. de resti. spo. t[em]p[or]e. c. cum causa. de offi. d[omi]ni. t[em]p[or]e vide B. ir. in. l. iuste possidet. ff

An. Albenus p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] h[ab]o[rum]

M. Albenus p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] h[ab]o[rum]

De 200 longius in atra & fere 200 latus ratiocines non pro tunc ultra
200 quadratis situm locum illius passusque Et per diem alium
aliam +

Opem a me pio ambo sentent +

de re iudi. Nota nota q̄ certo negotio adiudicato ad curia non valet quod sit p̄ inferiorem. an hoc sit verē indistincte. et qd in alio supiore a papa vide oīno no. p̄ Inno. et alios in. c. cum m. de p̄st. et an rescrisia assidat sine decreto vide glo. et docto. in. c. si eo tempore. de dec. li. vi. Nota h̄ notabilē prouisionem adhibendā p̄ indicem. cū res litigiosa in aliū de facto translatata rehabet non pōt. s. ut alia res equivalēs illi in locū illius subrogat et interdicat illius alienatio. Et crederē q̄ in hoc casu non valeret alienatio facta p̄tra hanc subrogationem. et p̄ceptum factum l5 p̄ inferiorem a principe q̄ ex quo subrogatio fit iuris auctoritate debet assumere naturā illi in causis locū subrogati. sicut ergo non valeret alienatio rei litigiosae ve. l. s. L. de litig. et dixi. s. i. c. p̄cedenti. ita nec alienatio istius rei subrogate. et sic limita nō. per Inno. i. c. raynaldus. de testa. dico etiam q̄ licet ista subrogatio sit utilis p̄ ea que dixi. s. in. c. p̄cedenti nō tñ necessaria. q̄ pro possesso habeat ex quo dolo delicti possidere. ut in regula p̄ possesso. de re. in. li. vi. et sic pōt p̄dennari ac si possideret. et cogit satifacere d̄ bonis suis ut actū fuit in. c. p̄cedenti. H̄o casum i quo pertinet restitutio vniuersi rei sit fit restitutio alterius. et h̄ vigore subrogationis. Item ex quo illa res haberet do-
lo istius non pōt. debet satifacere de reliquis bonis suis. sile nota. in. l. viii. ff. si cer. pe. H̄o ibi ad arbitriū bonorum virorum t̄c. q̄ vbi agit de aliqua re extē manda. inde recurrit ad arbitriū bonorum virorum. et fin ipsorum relationem p̄cedit. Et nō q̄ dicit in plurali bonorum virorum. et sic videt q̄ debent esse plures. an h̄ sit necessarium. et quid si non repertarē nisi unus. et an debeant unire et qualiter. vide p̄ bar. in probemio. ff dicam plene in. c. p̄posuisti. j. de. pba. et idē qd supra. dīc ubi requiriū indicium aliquid in aliqua arte periti. Nota ar. q̄ obligans ad aliquam rem tradēdaz debet eam tradere liberatam ab omnibus creditoribz et sic liberā et expeditā. ff. de acto. emp. et vendi. l. i. t. q̄. Nota vitimō ar. q̄ soluto debito tenetur creditor restituere instrumentū crediti. ad hoc. l. dissolute. L. de p̄di. ex. l. t. l. pecunie. L. de sol. glo. i. ē in fesatis dara. Sed contra eam et contra tex. oppo. ex quo enī causa erat coram ordinario laico non poterat per p̄am expediri ipsius processus ar. in. c. ut debitis. j. de appell. Ratōnes enim glo. procederent sine senato res fuissent delegati pape sine non. ff. de iudi. l. indicium libost. solvit tripli citate. primo q̄ speciale est in papa qui cunctorum est ordinarius etiam immedia-
tus. i. p. iij. cuncta. et. c. per principalem. maxime in hoc casu cum agatur inter ecclesias. de fo. compe. cū sit de iudi. c. si. hec solutio libost non placet. ant enim indicium versabatur inter duas ecclesias puta inter monasterium et ecclesiam sancte marie. et tunc cessat dictum libost. et succedit ratio glo. quia hec renocatō

foit de facto quia gesta non suo iudice non tenebant,
aut eccl^a erat rea et idem de fo. comp. c. si diligenter
aut actrix contra layorum et adhuc idem, non enim po-
test eccl^a inferior litigare de iuribus eccl^a contra
probibitōen pape. de do. et pto. veritatis. et quod ibi
notatur. et p^r Juno. in. c. raynaldus. de tefta. unde ei
recte non impedit processum iudicis secularis sed in
directe interdicendo prelato agere et adiuvando cum
ad se. ubi autem causa versaretur inter dnos laicos contra
iudice laico non prout papam posse causam ad se ad-
iuvare ex quo causa non subiungatur suo fozo. ar. c. si du
obus. de app. facit quod nota. Juno. in. c. inquisicio-
nem. de sen. ex. Ex his potest colligere rationes quare
papa ad se adiuvavit. seu adiuvare potuit hoc nego-
tium. Secunda solutio hosti. est q^r hoc fecit papa ex co-
sinetudine verbis. ar. de fo. ppe. c. li clerican. et c. iust.
Tertia solutio est q^r roma est de patrimonio eccl^a.
pov. di. p^rstantinus. ad hoc. qui si. sint leg. c. per vene-
rabilen. de dec. fundamenta. li. vi. Item due solutio-
nes sunt necessarie. quando causa vertetur iter lai
cos. per ea que. s. dixi. scimus si inter duos clericos vel
clericum et laycum ut hic accidit. tunc enim papa pos-
set etiam cessante consuetudine vel iurisdictione tem-
porali per supradicta Extra glo. opponitur. ex quo
monasterium non spoliavit eccl^a sancte marie. quo
modo potuit agi contra monasterium possessorio re-
cuperande. cum non detur nisi contra ipsolationem et
de resti. spo. cum ad sedem Vol. dicit Juno. q^r forte
agebatur contra monasterium conditum. c. sepe. o re
sti. spo. quia scienter successit in vitium. vd agebatur
vicio litigiosi. de quo dic ut dixi. s. c. prot. et aliquid
i. Opponitur ex quo monasterium dicit posside-
re. non debet posse amplius conueniri super illis re-
bus. ut in. l. simantes. ff. de rei vendicatione. et c. aduer-
sario. de excep. Glo. ij. soluit q^r monasterium alteri lo-
cando incidit in vitium litigiosi contractus et sic ex vi-
cio suo poterat conueniri. Item quia dolo dicit pos-
sidere et sic debet haberi pro possesso in regula pro
possessore. de re. in. li. vi. merito papa fecit istam sub
rogationem. Nota primo ex glo. iuncto tex. q^r lo-
cans rem litigiosam incidit in vitium litigiosi. s. corde hoc
gl. no^r e vera nisi. put dixi. s. i. c. pcedenti. ubi videss
Item sentit ista glo. q^r monasterium in aliū transferendo
illas res incidit in vitium litigiosi. et sic in iugendo ista glo.
ca notatis in. c. pcedenti. videt q^r ex duplia capite mo-
nasterium incidit in vitium litigiosi. primo recipiendo il-
las res litigiosas sciēter. secundo trāsferendo postea in aliū
de pmo dic ut i. c. pce. de scdo q^r ut sit vez optere p.
supponē duo. pmo q^r lis iā seu p*troueria* suis mota
p*tra mōsteriū* lis enī inchoata p*tra* Jobannē nō pu-
to ut extendas ad monasterium quo ad vitium litigiosi ut
postea alienando dicatur alienare rem litigiosam. ar.
. c. veniens. ij. s. de tribus. et l. cum queritur ff. cc

Præpostissimo dicitur
Balaam quod perdidit

Aubrey Constance

Bohemus debito tenui credidit
Zefirius (primum) credidit

*Præcepta ad ducem
Francorum*

Johannes L
Ut lite penden.

excep,ri indicate. Itan oportet restringere respectu
pracis locatōis, put dixi in, c. pcc. Hunc quo
quare papa b̄ pōderat, q̄ fecit sibi restitū instrumentum
pignoris. Sol. dicat glo. si. q̄ ex hoc p̄sumis libe
ratio ex debito i eo pteno, et ad hoc allegat multa bo
na iura. Nota ḡ ex hoc dicto glo. q̄ redditio instrumen
to debiti presumis liberatio facta seu remissio debiti.
Cōtra hoc opponit de. c. sane. t. c. venies. de renū. si.
de pactis. l. ij. Adverte q̄ licet ista glo. formet bec
contraria tñ solū inducit. l. ij. et ad eā dūtatajat respon
det tñ satis bene. ad. c. sane. t. c. venies. nihil respon
det s̄ tu dic q̄. c. venies. nō facit q̄ ibi non fuit reddi
tum instrumentum debiti seu alicuius iuris sed dūtatajat
ille subiect se misericordie aduersarij sui. Si ibi q̄ ex
hoc nō videat renūciare iuri suo. et hoc fm viuum itelle
cū de q̄ tñ dic ut ibi plenē. Ad. c. sane. responsio ē
magis difficultis. nam ibi ille restituit literas apicas
aduersarij subiecto se eoz misericordie. nec p̄ b̄ ex
cluditur ille a iure suo. Adverte, p̄ solutōne ibi en
dant duo intellectus ad illaz tex. unus intellectus ē q̄
et officio indicis ex quadā equitate ille fuit audit⁹ q̄
p̄ filio aduersarioz fuit deceptus. et hunc intellectū tñ
ibi Jnn. et ita tenebat etiam Grego. ut ibi refert Jo.
an. et fm huc intellectū non obstat huic. sed poti⁹ con
cordat et ampliat ut resignando vel tradendo seu resti
tuendo instrumentū iuris sui. videat ins suū in instru
mento pteno resignare. Secundus intellectus est q̄
aut̄ ibi ex puro iure et non de ḡcia. et tūc obstat huic
.c. sed ex dictis eoz qui tenent huc scđm intellectum
dicunt notabilis limitatio ad huc tex. et similia in
ra. dicunt enī q̄ littere ille erant cōfecte sup iure haben
do. q̄ mandabat ut fieret illi institutio. et post factaz
instrumentū vigor et illaz literarum resignant illas lite
ras que iam nō cōtinebant illā institutōen postea fa
ctam. et sic cōtinebant ins extrinsecum postea adeptū
seculis dicunt si ille littere non p̄tinuerent ins habitu lin
re. q̄ tunc pcederet qđ hic dicitur et in alijs iuribus
allegatis in hac glo. et huc intellectū sentiunt ibi glo.
ab. Jo. an. et multi moderni. Sed cōtra huc intel
lectū adduco. l. i. L. de dona. ubi donans instrumentū
emptionis mancipioz videt donasse alia mancipia. et
tamen per solam venditōem non acquiritur dominium
sed per traditōnem postea sc̄tam. ut. l. traditōibus
L. de pac. t. l. quotiens. L. de rei vendi. vnde de me
to iure p̄imus intellectus videtur verior licet enī ins
superuenient. post tamen ille littere cōtinebant titulum
vigore cui⁹ ins p̄secutum est sicut dicitur in dicta. l. i.
L. de dona. seculis ubi ins esset penitus separatum ab i
strumento redditio quia ex separatis non fit illatio. i
c. ij. de translato. prela. Do. an. videtur hic sequi fm
intellectum qui placet de equitate sed nō de stricto in
re propter p̄nxitatem cum iure superueniente ar. bo
num in. c. translato. de consti. Itet quia ista traditio

instrumenti operatur remissionem iuris p̄p̄ij ex qua
dam presumptōne cum nullam alias cōmoditatē
inducere potest talis traditio ut statim dicam. que ra
tio satis vendicat sibi locum in hoc casu ubi datur cō
nexitas iuris habiti cum iure contento in instrumen
to Et reassumendo nunc materiam glo. facio duo mē
dia. qñq̄ enim probatur instrumentum donatum ul̄
legatum seu aduersario redditum. quandoq̄ reperiſ
cācellatum penes creditorem seu debitorem sed non
probatur redditum vel reperiſ penes aliquę instru
mentum alicuius iuris. sed non probatur legatum ul̄
donatum. primo casu dic q̄ si probatur legatum seu
donatum presumitur legatum seu donatum ins contē
tum in eo distinguendo ut. s. dixi. l. i. L. de dona. t. l.
qui cyrographū. ff. de le. ij. al's inutile videretur tale
legatum seu donatum. Si vero probatur instrumen
tum dumtaxat redditum. et tunc aut nullam alias vi
litudinem intrinsecam potest talis redditio instrumenti
operari et presumitur liberatio. ut. l. ij. ff. de pac. et bic
cum glo. Aut pōt aliam utilitatem ferre et dicōdū
est oppositū ex rōne istius glo. Lessat enī tanc illa rō
qđ aptius vult Bar. post alios in d. l. ij. vbi dicit q̄
si reddidi instrumentum venditōis emptori ut se de
fenderet contra alium. non videor sibi remisisse pre
tium de quo solvendo continetur in illo instrumento
Itēz si. tradidi instrumentū debiti fideiſſorū ut agat
contra debitorem ad eum liberandum in casibas cō
tentis seu notariis in. c. ij. de fideiſſo. Et idem in si
milibns casibns quod satis placet. debem⁹ enī quā
tum possimus evitare presumptōne donatōnis cū
illa de facili non sint presumenda quia non presumit
quis facere suū. ut. l. cū de indebito. ff. de. pb. i. t. c.
sup hoc. de renū. vide in simili gl. notabilem i. l. oris
quid. ff. si cer. pe. que dicit q̄ si tradidi alicui pecunia
dicendo tolle. non p̄sumit in dubio donatio. si poti⁹
no depositum vel mutuū n̄i alind inducit circūstan
tie. Ex his colligis ratio quare reddendo pignus nō
videor liberasse debitorem quia satis est q̄ traditio il
lūs habeat in se aliquam cōmoditatē. puta debi
tor possit ut pignore. non enim est de leui presumen
da donatio ut. s. dixi. p̄dicta omnia intelligo etiā in
casu dubij. nam ubi appararet de causa traditōnis in
strumenti vel pignoris iuxta illam indicabilis traditio
ar. c. cū voluntate. de sen. ex. t. l. qui in iurie. ff. d. fur.
Qui enī dubi⁹ q̄ si trado instrumentū hoc expreso
ut defendas te p̄tra cūnctē rem non videor donas
se ins quod habeo in instrumento ar. ex nō. in. d. l. cū
quid. Intelligo ergo quando probatur simpliciter i
strumentum redditum et non apparet de cā ut si ex cō
secutis appareat aliqua cōmoditas vltra remissio
nem debiti vel traditionis iuris ibidem contenti ob
illam cōmoditatē traditum presumitur alias exq̄
cessat presumptio alterius p̄modificatio. sicut largiflentia

ff 2

*1. folio secundus hoc roque domini
P. traditio regi p̄mota +*

Quod si aliquis reddit donum presumit ut quo exigitur etat
pro aliis debet +

De instrumento debet

tum seu traditum sed repitur cancellatum glo. in. c. hac
numerum. lxxvi. dicit qd ex hoc presumitur debi-
tor liberatus. hoc dicunt verum nisi probetur prout ali-
i. si cyrographum. ff. de pba. Alter sentit Ecur. in
l. vna. s. ille aut. L. de lati. l. tol. dicit enim qd presum-
ptio est pro debitor non aut sufficiens probatio nisi
aliter probetur instrumentum traditum a creditore Ja.
de arc. et L. in. l. si d. possessione. L. de pba. Jo. an.
b. et coiter canoniste et bar. in d. l. i. et sic coiter doc.
distinguunt. qd aut debitor dicit se pacto liberatum et
instrumentum ad hoc probandum allegat penes se
exaltare et procedat glo. Ecur. ut hoc non sufficiat ad
plenam probationem. potuit enim illud subtrapasse. et id
debet probare qd fuit sibi per aduersariam reddidum.
Erat dicit se liberatum solutoe et id est persona habens
instrumentum est domestica creditori qd post presumt
subtrapasse ar. in d. s. ille. Si vero non est persona dome-
stica presumetur solutione liberatus. ut d. l. si cyrogra-
phum. ff. de proba. et hoc causa potest saluari gl. in. d. c.
huc numerus. diversitatis non inter primum calum et secundum
est. qd primus allegans pacum allegat donum et dona-
re est procedere et nemo de facili presumitur donare. ut p.
iur. Ideo presumitur potius instrumentum subtrapasse.
secundum calus allegat solutionem quo tpe solet reddi in
strumentum. et id cum non habeat presumptioen ptra se est
potius p se cum non sit persona domestica ipi creditori
d. presumtio solutione ex cancellatione instrumenti. scilicet
qd instrumentum repitur penes se quod idem est be-
ni presumptio admittit. probandum in contrarium vt. l.
si cyrographum. et no. Hoff. hic et glo. in. d. c. huc nu-
merum. vt si vult creditor probare qd sinefacto suo in-
strumentum puerit ad manus debitoris et qd fuit sibi
subtractum cum domino sua fuit suppedita spolijs. vt
qd simile. ar. bonum in. l. si de possessione. L. de pba.
z. c. si quis de dericis. p. q. i. Et vide ad materiam
qd no. Specie in titulo. de instru. eti. s. post. v. por-
ro. et v. precedenti. ubi Jo. an. in addi. limitat b. quando
persona que habet instrumentum est legalis et tenet in-
strumentum aliquo tpe qd no. et certe his et similibus
casibus multum operantur conditiones et circunstan-
tias plonarum. et vide Jo. an. in loco p. pall. Et propter has
difficultates dant doc. bonum plonum ut satisfacto
bito fiat instrumentum de solutione et liberatione et
non confidat debitor ex sola instrumenti restitutione
ad hoc est bonus tpe. cum gl. in. l. pecunie. L. d. solu.
Nicolaus abbas.

Ilectus Non obstat privilegium im-
petram litem pendente de-
litenon habita mentem. b. d. Ad sum-
ma dan. sic. Lie decidenda est fm iura existentia qd co-
trouersie non aut fm privilegii impetrati litem pudenti
de liti pudentia in mentem faciat. In prima ponit par-
ties querendam. In secunda puidet ibi idemque. Non pmo

interpretatio. vide in ar. tpe. optimu in. c. pastoralis.
de dona. et hoc quo ad pmū mēbz qn. probatur instru-
mentu simpliciter redditū. Sed circa h̄ membrum
p̄tingit dubitari de aliquibus. Et pmo. qd si redditū
instrumentum in quo tu et alter eratis mihi obligati.
an video r̄ vii tñ cui tradidi instrumentū remississe de-
bitum an viri ḡ. Huius. et Barto. post eis in. d. l. i. ff.
de pac. dicunt presumendum qd illi cui tradidi volunt
remittere debitum. pprium et cedere sibi actionem ptra
alium ar. in. l. i. L. de dona. et l. is qui. ff. de libe. le.
Hoc decisio placet do. an. qd datur instrumentum alii
quo titulo lucrato pata p modū legari uel donatio-
nis et sic intelligit iura. s. allegata. si aut̄ solūmodo re-
penit instrumentū illi redditū seu traditū et non ap-
paret vere vel presumptive hoc fecisse ex cā lucratiu-
m qd remississe libi debitum uel cessisse actionem contra
aliū quia hanc cōmoditatē pōt nūc auferre traditio
instrumenti. ego crederem recurrentum ad plecturas
qd enim si is cui fuit traditū nō est verisimiliter apt
ad procurandū pata mulier minor sacerdos miles et
expertus. pslus uel similis persona et persona tradens est
diligens et. Item qd si tradens est ditissimum? et is cui
sit traditio paup et illi p̄iuncms. Lerte his et similibus
plecturis p̄currentibus presumere donationem fm dicit
Huius. scias si tradidi tale instrumentū ei qui p̄fuerit
exercere officiū. procuratōis. uel sum paup et ille dines
ita qd verisimiliter non pōt presumi donatione tunc enim
et in similibus casibus pōt procedere dictum. Bo. an.
ad viri ḡ. dictum. facit glo. no. p. all. in. d. l. cum qd.
et in ar. facit tpe. in. c. i. de renū. li. vi. et in. c. sup hoc
eo. t. Secundo ad idem dubitaf qd si refutari vel tradidi
instrumentū i quo tu eras mihi obligatus et tu post
ea tradidisti mihi. dicit Huius. et post eum bar. in. d. l.
i. qd per primā traditionem presumitur facta liberatio et
p secundam video faciū pacum de petendo qd didi-
tur prima liberatio. ff. de pac. l. si vnu. s. pac. et l.
si vero nō remunerandi. ff. man. Ego alter dicerem
videlicet qd si re integra instrumentum redditū qd debet
at presumi traditum fuisse ut debitor se de aliquo infor-
mare. non enim videtur traditum maxime si infra bre-
ue tempus. ar. c. nā et ego. de v. sig. de peni. d. i. di-
uoxium. tot enim donationes non debent de facili p
sumi maxime. ppter frequentem actum retardationis
Dicimus aut̄ Huius. procederet quando aliquo titulo lu-
cratio probaretur instrumentū donatum et retradicum
Item puto recurrenti ad alias circūstantias. ar. eo-
num que no. glo. in. d. l. eis quid. Alterius ad idem
queritur quid si habeo plura instrumenta de eodem
debito et trado vnu. an video remississe debitū Bar.
in. d. l. i. qd sic. quia vnum est instrumentū h̄ plures
sunt copie. ff. detecta. l. vnum. Hunc venio ad secundum
membrum quando instrumentum non probatur da-

Dicit predicatoris q. nro. 7. de decimis iuribus
ad h. q. q.

D. D. M. 3

ar. q. decime prediales de iure coi debetur ecclie p.
rochiali in cuius prochiae predia sita sunt epo vo de
bet quarta decima p. ad hoc. c. c. cottingat. et qd ple
ne ibi no. j. de deci. iuncto. c. p. querere. s. de offi. ordo.
et c. de quarta. de prescrip. Not scd q. platus pot
imperare priuilegium etiam pro membris sibi subiectis
et numerum. nam quilibet pot pro alio imperare pri
uilegium et beneficia etiam sine mandato spali. ut egl.
no. i. c. nonnulli. et c. ad aurea. de app. fac tex. in. c. i. de
pess. p. b. li. vi. et quod no. Inno. in. c. ex p. questio
ne de ref. spo. sed b. est pale in plato superiori ut etiam
lras ad lites i inferioribus ecclesis sine mandato spe
ciali imperare possit. ut in cle. i. de app. Nota ibi
facta mentio non fuisse t. q. priuilegium cōcēnit li
ten pendente si de litis pendentia faciat mentōnem
Iuden no. in. c. dudu. de pau. jde dicit hic Inno. q.
si ex certa scia principis emanauit l. de lite non faciat
expissam mentōnem p. istum tex. in eo. q. innuit. q. si
de lite factu fuisse mentio tunc in indulgentia valuerit.
quasi sentiat per hoc Inno. bcc equipollere et pcedere
aligd ex certa scia uel facere expissam mentōnem de ob
stantibus qd nota. vide ad hoc bona gl. in. c. i. de co
st. li. vi. in v. noscatur. facit. l. sed in hoc. ff. de expis
s. t. o. vide oino qd no. Jo. an. in. c. nonnulli. de app. et
qd ibi dixi post eū Ultimo nota t in b. tene menti
hunc tex. q. nedū priuilegiū spale. sed etiā generale i
quo non pot notari aliqua surrepticio. quale istud de
quo in tex. erat non extendas ad litem pendentem. et
hoc facit ad infra dicenda. Id uno pro dedaratōne
litere formabo viam oppositionem t statim more soli
to descendam ad apparatum. Elidet enī q. sine quoll
bet priuilegio isti monachii debebant obtinere cum a
lure coi sunt exempti super decimas noualium non sol
uendis. j. de deci. c. ex parte. So. hoc. c. in hoc pot in
telligi dupliciter. pmo q. isti monachi erant rei et sic
ab ea pcedebant iste decime noualium et sic hoc cui ob
stat p. tr. cui mide dpl. pmo q. forte erat talia no
valia que non excoluerat. p. p. manib. vel sumptu
bus quo casu non sunt priuilegiati ut. v. c. ex pte. vel
dato q. essent talia. forte p. b. dicebat se prescripsisse
contra priuilegium quod fieri pot. ut in. c. accedebat
et c. si de terra. de priuile. scd principaliter pot intel
ligi q. isti monachi erant actores quod innuit tex. ibi
perceptione. et ibi vendicare t. et sic vendicabant sibi
decimas noualium infra prochias isti. rectoris forte
allegentes q. prescripsierunt decimas antiquas t per
p. decimas noualium. quod tamen non erat veni
nec de iure procedit ut in. c. cum ptingat j. de deci. vt
forte simpliciter dicebant se prescripsisse illas decimas
noualium t non est vis qualiter intelligatur q. per b.
non mutat iuris intellectus. Nunc venio ad appa
ratum t quero de ratione decidendi in. c. nostro qua
re istud priuilegium non extenditur ad causam pede-

Vt lite pendet,

tem. Sola. ex glo. potest colligi multiplex ratio sed
principaliter videtur velle q. ex eo q. fuit imperatū
sup re litigiosa tacita veritate. hec rō non placet goff.
q. cū b. agere de iure decimaz t sic de incorporeis
non b. loci vicini litigiosi p. ins autenticoz in anc. de
liti. s. i. col. viij. de b. dic ut plenissime dixi in. c. ecclia.
el. i. s. eo. ubi longe plenus q. tangat p. doc. b. expe
dimi hāc materiā an t q. p. tr. v. litigiosi. Sed
redēdo ad intellecti. c. dicit Hoff. banc fuisse rōem
decidendi q. monachi puenti fuerūt p. p. uentōnem t
sic in indulgentia illos nō liberat de fo. p. p. p. posuisti.
cū suis p. cordāc. t q. lite pendete nō potuit priu
ilegiū imperari in p. iudicū aduersarij. s. c. i. sed certe
hec rō gof. necessario nō cōcludit. nā. c. p. posuisti. lo
quid in alio casu. t. c. i. s. eo. non loquid in priuilegio
p. cesso lite pendete sed cū p. lras impedit q. sine can
se cognitōe uti possessione sua lite pendete p. tra ti. ut
lite pendente. vñ reddo alia rōem t credo meliorē in
ditio meo. sicut enī ius cōemanans nouiter nō extē
ditur ad cām pendente quinimo d. decidi scdm iura
tūc extit. vñ in anc. in medio litis sacras for. aut sa
cras iussio. nō fi. t in anc. ut cū de app. p. g. t in anc. ut
facit no. p. sti. t no. in. c. i. de p. sti. t. c. li. eo. n. p. glo. in
cle. dispendiosaz. de iudi. t i. c. l. canon. de elec. li. vi
ita t fortius ius spale. t odū. ut priuilegium non de
bet extendi ad cām pendentem si de ea mentōnem nō
facit. nō enī est verisimile priuilegiū voluisse in p. iudicū
mote cōtra iura sua iam posita priuilegiū
cōcēdere quin de litis pendentia mentōnem fecisset.

Sed circa predicta t ad clarissimum intellectum. c.
quero nūquid hoc habeat locum i priuilegio a quo
cōcēdo. Item an ex litis pendentia priuilegiū
sit oino nullum etiam respectu alterius litis. Aduerte
quia Inno. hic fecit viam additōnem quam pauci ba
bent sed Jo. an. refert eaz in qua tacite responderet ad
vtrūq. quesitum dicens disponem huius. c. procede
re in priuilegio imparato lite pendete a coi domino
vel plato. Secus dicit in priuilegio imparato ab alio
q. a coi dño vel prelato. non enim de eo est presumē
dum q. propter litis pendentiam dimitteret alicui da
re ius suum vel priuilegium t ideo priuilegium a tali
datum bene valet etiam lite pendete Item t alio mo
do pot quis acquirere ius alterius lite pendete puta
per usucaptionem. ff. de rei vendi. l. si post acceptum. t
l. si autē. s. i. ff. de peti. here. ff. depositi. l. i. s. itē si tre
batio. t. ff. man. l. si mandauero. in quibus iuribus
t multis alijs similibus patz q. multis alijs modis
pterq. a coi dño quis pot acquirere ius lite pendete
cessat enī tūc rō p. dicta Itē fm. Inno. cōis dñs etiā li
te pendente pro iure suo etiam de nono dat alicui ali
quid iuris allegat. j. de confirmā. vñ. c. cum dilecta.

Quo ad scđum dicit q. priuilegium a coi dño impe
trati lite pendete non est in toto nullū sed valet i hoc

De grotius h[ab]et q[uod] i[n]t[er]roga[n]d[u]m e[st] m[od]o
m[od]o d[icit]ur f[ac]tum p[ro]p[ter]e[m] q[uod] e[st] q[uod] i[n]t[er]roga[n]d[u]m

quia si postea pereat instantia iudicij vel etiā s[ua] f[ac]ta,
p[er] impetrante p[ri]uilegiū, valebit tale p[ri]uilegiū. si autē
sola citatio interuenient optet ad hoc ut valeat p[ri]uilegiū q[uod] diffinitam ferat vel q[uod] absoluat ab instantia iudi-
cij etiā si nōdum sit lis p[re]stata, uel q[uod] renunciat liti cep-
te exp[re]sse uel saltem citate, puta q[uod] alios indices impe-
trat sup[er] eadē lite non q[uod] succedat i[n] prioris cause p[ro]gnis-
tione sed q[uod] de nouo p[re]cedant fin[em] ei[us]. hec sunt nobilia
dicta Iann, que mīro mō limitat hoc. c. duplicitē p[ri]mo ut, p[re]cedat in p[ri]uilegio impetrato a cōi dño. secundus
si ab alio. scđo etiā q[uod] valeat a cōi dño illa lita finita.
sed p[ro]dēra q[uod] videat sentire q[uod] si s[ua] ferat p[er]tra imp[er]trantē non valeret amplius p[ri]uilegium, secundus si pro-
eo uel si absolvitur p[ri]us ab instantia iudicij seu si in
choaretur nouū iudicij. Do. an. dicit hec d[icit]a Iann.
procedere q[uod] p[ri]uilegiū est generale ut b[ea]tū erat. q[uod] tūc
non peccat in surrep[one]tione t[em]p[or]e in eo censēt cause excludit
sup[er] quibus pendit lites. si autē p[ri]uilegiū impetraret
in certa causa sup[er] qua pendit lis non facta mentōne
de lite t[em]p[or]e est magis dubium cum peccet in surrep[one]tione,
putat tūc hoc casu q[uod] si dolose est impetratū nō va-
let etiā lita finita p[er] c. sup[er] lris. de. s. p. si et simplicita
vel ignorantia non valebit ut procedat in p[er]indictū
litis sed bene ut lita finita pro sit cause sup[er] qua lis p[er]
debat nīl cōtra p[ri]uilegium sit docisa. ar. dicti. c. super
literis. Et sic per oia videtur consummare dicta Ianno.
nisi q[uod] dolose tacuit de lite. Lōquidē oia p[ri]uile-
tia ad materiā sic clare dicere, q[uod] aut p[ri]uilegiū fuit
impetratū a cōi dño vel plato, aut ab alio. p[ri]mo casu
valet etiā quo ad illam litem si de ea facit mentōne uel
emanavit ex certa scia p[ri]ncipis ut. s. dixi t[em]p[or]e in b[ea]tū
p[ro]ueniūt. Si autē non facit mentōne de litis pendēta
nec emanavit ex certa scia p[ri]ncipis, t[em]p[or]e quo ad il-
lam litem non valet ut hic s[ua] lita finita vel p[er] s[ua]z
diffinitam latam in favorem impetrantē, vel aliter
bene valet fin[em] om̄es q[uod] cessat nūc ratio innalitudinis
qua. s. tetig. Difficultas nūc remanet q[uod] lis fuit de-
cisa cōtra impetrantē, nūquid possit de nouo incipi-
re t[em]p[or]e p[ri]uilegiū vii Iann, t[em]p[or]e doc. hic sentiūt q[uod] nō
Ego aliter dicere, q[uod] aut p[ri]uilegiū facit mentōne
de iure illius qui obtinuit sententiam pro se facite vel
exp[re]sse, t[em]p[or]e valet p[ri]uilegiū quo ad litem nouiter
instaurandum. Exemplum in terminis littere, pone
scōm ynum intellectum q[uod] monachi vendicabant de
cimas noualium dīctos se p[re]scriptisse decimas an-
tiquas pendete lites obtinuerint p[ri]uilegiū de illis
decimis noualium percipiens lata denum fuit sen-
tentia sicut iuriis est ut decime noualium non p[re]meat
ad eos quia p[re]scripterunt antiquas ut probatur in
c. cum contingat, de decimis, non video quare, nāc
non possint ut p[ri]uilegio, nam de sententia non est
opus facere mentōne cum tantum declarauit quod
iuriis est et sic habet id q[uod] b[ea]tū cōe de quo satis fa-

cta fuit mentio tacite exquo rōne p[ri]uilegiū illis p[er]ci-
tur, non enī in p[ri]uilegio necesse est facere mentionem
exp[re]ssam de iure cōi, ut nō. in. c. i. de consti. li. vi. in v.
noscat. Et vide in simili aliam glo. op. in. d. c. i. in v.
cum sunt, que concludit, q[uod] si constitutio b[ea]tū id q[uod] ius
cōe non est necesse in iure nouo de ea facere mentōne
sicut nec de ipso iure cōi, ut. d. c. i. facit. iij. d. p[ri]uile-
gia, et si p[ri]nceps sciūsset de s[ua] nūbilomimus cōtu-
lisset cu[m] illa nūbil habeat vltra ius cōe sed quo ad illi-
litem non valuit, quia lis d[icit]ur decidi fin[em] iura tūc cōf[er]mā-
tia sed noua interpellatōc opus fuit ar. l. non p[ot]est. ff.
de iudi. t[em]p[or]e in. d. an. in medio litis. s. a. iii. nō si. Aut
p[ri]uilegiū non facit mentōne de iure illius qui s[ua]a
obtinuit nec exp[re]sse nec tacite. Exemplum pone q[uod] lis
erat sup[er] illis decimis noualium inter lidos monachos
et alii rectore forūsecū cu[m] nō debet de iure cōi, t[em]p[or]e
fuit s[ua]a pro isto rectore certe p[ri]uilegiū tūc non vale-
bit etiā finita lita q[uod] non facit mentōne de iure alteri
cu[m] papa nō videt velle p[er]indicare, p[er] b[ea]tū est tec. inca
glo. in. c. cum olim. de p[re]scip. facit. c. et multipli. de
decī. t[em]p[or]e co. de of. dele. t[em]p[or]e l. iij. s. si q[uod] a p[ri]nceps
ff. ne quid in lo. pu. papa eni[m] videtur velle p[er]indicare
et dūt[er]at cōi debentur de iure cōi t[em]p[or]e non alteri qui de
iure spāli est in possessione vel aliud ius obtinuerit
c. dudum. t[em]p[or]e quod ibi nō. per Iann. de decī. t[em]p[or]e in. c. i.
co. ti. li. vi. et hec nota q[uod] puta verissima t[em]p[or]e sati[r]e
probatur. Nūc venio ad scōm membrū p[ri]ncipale
q[uod] fuit p[ri]uilegiū obtinut ab alio q[uod] a cōi domino
t[em]p[or]e idem puto dicendū de isto p[ri]uilegio q[uod] de alio
iure sup[er]uenienti lita p[er]tinet, de quo p[er]tingit dubitari dupli-
citer, p[ri]mo in actore. scđo i. reo. nūquid scđo actor pos-
sit obtinere s[ua]a p[er]dematoriam vel reis absolute-
riam ex iure sup[er]ueniente lita pendēta. Et quo ad acto-
rem distingue post bar. in. l. non p[ot]est. ff. d[icit]ur. q[uod] aut
post lit. cōte. accidit aliquid q[uod] est accessoriū ad id
quod ad iudicium deductum est t[em]p[or]e illud venit vi in. l.
ediles. s. item. scīdūm. ff. de edi. edic. t[em]p[or]e no. glo. i. d. l.
non p[ot]est. Exemplum in fructibus accidentibus pos-
lit. cōte. qui veniūt licet specialiter non fuerunt pati-
t[em]p[or]e aut non est accessoriū ad p[ri]imum iudicium sed equi-
p[ri]ncipale t[em]p[or]e aut non est defectus iuriis ex parte acto-
ris sed ex parte commenti. Vtp[er]a petebat rem ego do-
minus quam tu p[ri]mo non possidebas sed incepisti
possidere eam post li. p[er]te. t[em]p[or]e venit in hoc iudicio
ut. l. iij. ff. de peti. here. et. ff. de rei vendi. l. s[ua]ntem
t[em]p[or]e no. in. c. aduersario. j. de excep. cum multis similib[us].
Aut erat a principio defectus ex parte actoris. t[em]p[or]e
aut sup[er]uenit ius in causa de p[er]terito t[em]p[or]e venit in b[ea]tū iudi-
cio exemplum in. l. si rem. s. fi. ff. de p[er]igno. acr. vbi di-
citur q[uod] si ante solutōnem eg[er]i tecum p[er]ignatōia licet
male egerim quia non poteram ante solutōnem repe-
tere p[er]ignus t[em]p[or]e pendente iudicio solum debet sequi
s[ua]a p[er] me. ad idē. l. si mandauero tibi aut ticio. ff. mā.

By Dr. R. P. Morrison, M.D.

D: seques. pos. et fru.

ut si est similis casus. Aut supuenit ius ex ea nona. ut
puta quod vendicabā rem nec ante li. pte. etiam dñs sed
postea pendente iudicio supuenit mibi dominii ab eo
quod nō erat puniūs dñs ut quod donauit vel legauit vel
qd simile. Et tūc recurre ad tex. nō. in. c. abbate sane
de re iudica. li. vi. aut egit exp̄sē ex certa cā et non ve
niū ius de nouo p̄petuā quod iustitia iudicij est resticta
ad certū cām. exp̄sā iigē nona interpellatōe opus est.
et b̄ casu pcedat. l. non pot̄ pāl. aut egit generaliter et
tūc sec̄ et b̄ vitimū pcedit ex quadā in ap̄ima equitate
de quo dic ut plenus ibi no. et p Bar. adhuc plenū
quantū ad b̄ vitimū in. l. an eade. s. actōnes. ff. de ex
cep. rei iudi. et qd nō. in. l. vitima. L. d annali. excep.
et per Ly. in. l. i. L. de alic. iudi. mu. cā fac. qm̄ reo ve
ro psequere post Bar. in. l. i. ff. de excep. q post p̄de.
sic distinguit. q aut exceptio incepit p̄petere ex cā de
penito pot̄ ei vñ sicut actor. allegat p̄de. iura supiens
allegata que loquunt̄ in actor. sed i reo allegat bar.
tex. in. l. cū mibi. x. s. f. ff. de solu. Aut supuenit ius
excipendi pendente iudicio ex cā noua. et tunc aut fa
cto aduersarij et positiū ea uti tex. videtur iusti. d ppe.
et temp. act. s. f. ubi dī q si reis litig pendente sanfe
at. debet p̄equi absolutoriam l̄ in ei causa et tem
pore accepta iudicij ut dī p̄dāri. ad idē. l. iusurādū
et ad pecunias. s. f. ff. d urein. Si aut supuenit mibi
ius sine facto aduersarij et tūc fm̄ p̄de. non pdest. al
legat ouc. ut cū de app. cog. in principio. et qdam alia
iura bar. ptra p. l. suautē. ff. d rei ven. ubi deinceps pos
sideret post lit. pte. psequitur absolutoriam. et in. c. ad
uestatio. et ibi no. de excep. Eld idem. l. rei iudicate. ff
so. ma. cū si. Fallit fm̄ cū in. l. si post acceptū iudicij.
ff. de rei ven. ubi in effectu non pdest reo visuacio co
plita pendente iudicio. Et b̄ ideo q. odiosa est exceptio
et hec nota tu canonista q. alibi nō habes ita dare s̄
vide ad materiā qd nō. jo. an. in addi. Spe. in. ti. d
cū poss. et p̄prie. ad finē. s. nūc dicendum. Ultimo
quoniam qd lis pendere q ad nullitatē p̄ulegij seu
ad impediendū ipsi vires. put̄ b̄ dī. Gol. dicit hosti
b̄ et jo. an. post cū et cōter doct. b̄ q sola citatōne fa
cta uel cā i iudicio. pposita l̄ nondū prestat. illā dū
pponit cā est de v. lig. foris. et sic nō solū li. pte. s̄ cā
et actōne. pposita dī lis pendere fm̄ hosti. et sequaces
b̄ mibi simpliciter nō placet p̄ tex. s̄ lig. iusta gl. i v.
nouari. ac. h. co. ti. Elī dico sic q quo ad impediendū
vires p̄ulegij mō predicto a cōi dño seu plato im
petrato lis dī pendere postq̄ citatio emanavit a iu
dice et puenit ad pte. ita tū q in citatōne sunt exp̄sā
sup̄ quibus reis debet conuictiū nam tali citatōne fa
cta non ē verisimile q cōis dñs et prelati voluerūt
in p̄iudicium casis p̄ulegium concedere. sed quo
ad p̄ulegium seu ius aliunde. puecīs hoc nō sus
cit sed dicendum q aut fuit actum generaliter. et ius
quandoconq̄ supēciūs prodet. ut. s. dī p̄. d.

c. abbate sane, aut fuit certa causa expressa et tunc re-
quiritur quod lis sit contestata nam ante potest libellus
mutari et addi de quo tamen dicitur ut plenissime dixi i
c. ij. de libel. obla. et per Ly. et Barto. in. l. edita. L
de eden. et si libellus non erat oblatus satis est quod ins
superenit ante li. contest. et sic ante ceptum iudicium
ut le. et nota. in d. c. abbate. z. d. l. non potest Et ratio
diversitatis est quia cum hoc ultimo casu insit non
sit adhuc ante li. contest. efficaciter in iudicium dedu-
ctum. potest illud quandocumque superenientis deduc-
cere nec est opus noua interpellatione cuius adhuc no
sit facta aliqua contestatio. sed in primo casu non est ve
ritas quod cois dominus seu p[ro]p[ter]e velit procedere privilegium
in p[ro]p[ter]e alterius subiecti cui illo modo inchoata. putatur
in d. cle. ij. Et hec sufficiat. Nicco. abb.

de seques-possessionū et fru.

Uiso in precedenti timlo q̄ lire pendente nil sit in-
nouandū q̄ dubitari potest nūquid per h̄ sequestra-
tionis actus sit prohibitus ideo t̄c. Et sic p̄tinua ad ti-
tulum de eo qui mit. in pos. et ad titulum de do. et p̄tu-
quia per contumaciam r̄a sit missio in possessionē cau-
sa rei fernande. Et dubitari possit nūquid ob eandē
causam sequestrum fieri possit. ideo post p̄cedentes
Rubricas t̄c. prima pl̄ placer quia ē magis ad pxi.

*Et attende q̄t hec rubrica h̄z duas ptes ad p̄m̄z
ptem facit decre, i. ad sc̄daz dec. sc̄da t vltima. Et de
materia seq̄stratōis vide plenip̄g. Ioh. mo. t Job. an.
p̄ cū sup̄ regla locupletari de re. ii. li. vi. Quid au
tem sit sequestrum sibi sequester vide glo. in. c. exposita
de indi. t qd̄ dixi i. c. ii. ð do. t p̄m̄. seq̄. c. ad hec t̄c.*

Dhic Casus propter cō
tumaciam rei res ab
eodem petita sequestrari non de-
bet et sic summat **Io. an.** t cōiter
doc. post eū que summatio mibi
non placet per ea que plene dixi
i.e.h. d do. t p̄tu. ideo summo sic Res in quā facta ē
missio nō d sequestrari etiā si missus inde fuerit vio-
lenter electus. vel nō bilis sit. Sequestrum factū lo-
co missionis propter scandalum evitandum reuocari
debet oblat. cauēt. et restū. expensis. h.d. Dividit
principaliter in duas partes. in prima ponit proces-
sus narratōem i scđa. pñciatōem ibi i cū. In q̄ duo
facit p̄mo reuocat sequestratōem. scđo iuber expēias
restitui t caneri ibi ne aut. Nota primo scđm **Jo.**
an. q̄ sicut successor ipsalis succedit predecessori suo i
indictio. ff. de fer. l. orationem. §. illud. sic t spiritualis
ut hic. s. ti. prop̄. c. fi. qui etiam tenetur satifacere. p
creditis ipsius. de solu. c. i. scđm eū. sed tu adde q̄d
tenetur satifacere etiam pro debito causato ex delicto

¶ de his quod quo ad multum praelegit
ad pulchritudinem operariorum